

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 17 listopada 2020 roku w sprawie wniosku z dnia 2 października 2020 roku o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Okręgowego w S. C. O.

wniosków – sędziego C. O. z dnia 10 listopada 2020 roku oraz adw. K. Z., pełnomocnika pokrzywdzonego P. P., z dnia 16 listopada 2020 roku – o zmianę terminu posiedzenia

na podstawie art. 80 § 2e ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych

postanowił:

nie uwzględnić wniosków o zmianę terminu posiedzenia

UZASADNIENIE

Sędzia C. O. wnioskiem z dnia 10 listopada 2020 roku (wraz z załącznikiem) wniósł o zmianę terminu posiedzenia, co motywował niemożnością zarówno przygotowania do niego, jak i uczestnictwa – z uwagi na chorobę i zarządzoną izolację, uniemożliwiającą opuszczenie miejsca pobytu.

Wniosek o zmianę terminu posiedzenia w dniu 16 listopada 2020 roku złożyła także adw. K. Z., pełnomocnik pokrzywdzonego P. P., uzasadniając go wystąpieniem u tegoż pokrzywdzonego objawów choroby zakaźnej i konieczności izolacji z tym związanej, a co miało uniemożliwiać stawiennictwo w sądzie tak pokrzywdzonego, jak i wnioskodawcy.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zgodnie z art. 80 § 2e ustawy Prawo o ustroju sądów powszechnych, objęty wnioskiem o wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej sędziego oraz wnioskodawca mogą złożyć oświadczenia dotyczące wniosku, w szczególności czyniąc to na posiedzeniu sądu. Stawiennictwo stron na posiedzeniu nie jest jednak obowiązkowe. Uprawnieni muszą być o terminie posiedzenia powiadomieni, w tym także o skutkach niestawiennictwa.

W orzecznictwie przyjęto, iż normując kwestię niestawiennictwa na posiedzeniu objęto nią także niestawiennictwo usprawiedliwione: „niestawiennictwo sędziego na posiedzeniu w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie go do odpowiedzialności karnej, które nastąpiło z powodu niezdolności sędziego do udziału w takim posiedzeniu, nie wstrzymuje rozpoznania wniosku. (...) Uprawnienie sędziego do udziału w posiedzeniu aktualizuje się dopiero wtedy, gdy sędzia na takie posiedzenie się stawia” (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2017 r., sygn. SNO 49/17, OSNKW 2018, nr 2, poz. 19). Przy rozpoznawaniu wniosku o zezwolenie na zatrzymanie sędziego nie ma zastosowania norma art. 117 § 2 k.p.k., zakazująca przeprowadzenia czynności procesowej w razie niestawiennictwa osoby uprawnionej z przyczyn usprawiedliwionych (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2012 r., sygn. SNO 27/12, Lex 1231619). Analogiczne zasady dotyczą pozostałych uczestników postępowania, w tym wnioskodawcy.

Argumentem co prawda drugorzędnym, ale potwierdzającym trafność podjętej decyzji jest okoliczność, iż ustawodawca w postępowaniu delibacyjnym prymat nadał jego szybkości i sprawności, w szczególności zakreślając stanowczy (choć instrukcyjny i trudny do zrealizowania) 14-dniowy termin na rozpoznanie wniosku (art. 80 § 2d Prawa o ustroju sądów powszechnych).

Wnioski o zmianę wyznaczonego terminu nie mogły zatem zostać uwzględnione.

Uzupełniając dodać należy, iż sytuacja zdrowotna, w jakiej znalazł się sędzia objęty wnioskiem, istotnie w sposób znaczący utrudnia mu obronę. Tym niemniej sędzia złożył pisemne oświadczenie co do treści wniosku o uchylenie immunitetu, choć z pewnością nie tak szczegółowe, jakie mogłoby być, to jednak wystarczające.

Nieobecność natomiast pokrzywdzonego na posiedzeniu immunitetowym dla przebiegu postępowania delibacyjnego pozostaje w istocie bez znaczenia. Art. 80 § 2e p.u.s.p. nie wymienia go jako podmiotu uprawnionego do zabrania na tym posiedzeniu głosu, choć jest to, w razie zgody sądu, możliwe.

Dodatkowo, wnioskodawca we wniosku o zmianę terminu posiedzenia nie przedstawiła żadnych argumentów wskazujących na niemożność swojego uczestnictwa w posiedzeniu, a wszak to osoba, która wniosła o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, ma prawo zabrania głosu przed sądem dyscyplinarnym. Nieobecność wnioskodawcy na posiedzeniu nie została jednak w żaden sposób usprawiedliwiona.

W związku z powyższym sąd postanowił jak w sentencji.